

kassens medlemmer har indbetalt, derhen, at statens bidrag andrager 8 pct. af de pensionsgivende løndele, hvoraf medlemmerne yder bidrag.

HARTVIG FRISCH.

V. Martensen-Larsen,
kst. fm.

Til folketingets finansudvalg.

Forslaget tiltrædes.

110

Undervisningsministeriet. København, den 14. februar 1950.

I bilag. Journ. nr. 2530/48⁵.

I sin indstilling af juli 1947 afgav lønningsrådet intet forslag om regulering af de under undervisningsministeriets 2. departement hørende censorvederlag, idet undervisningsministeriet efter forhandling med lønningsrådet tog spørgsmålet om regulering af disse vederlag op til nærmere samlet overvejelse. Der har herefter været foretaget undersøgelser af mulighederne for en mere ensartet rationel beregning af de omhandlede censorvederlag. Om de derefter udarbejdede forslag har der været forhandlet med de faglige organisationer indenfor de pågældende områder, hvorefter finansministeriets tilslutning er opnået til de nedenfor angivne forslag til regulering af:

- I. Censorhonorarerne ved universiteterne og de højere læreanstalter.
- II. Censorhonorarerne ved skolerne og eksamenskommissionerne.
- III. Sekretariatshonorarerne ved eksamenskommissionerne og
- IV. Eksamenstilsynshonorarerne ved statsskolerne og eksamenskommissionerne.

ad I. *Censorhonorarerne ved universiteterne og de højere læreanstalter.*

De i 1947 indhentede oplysninger fra universiteterne og de højere læreanstalter om de enkelte censorhonorarer og om disses beregningsgrundlag viste, at honorarerne var ganske uensartede og tilsyneladende fuldstændig vilkårligt fastlagte. Honorarerne var på indbyrdes forskellige tidspunkter fastlagt dels pr. eksaminand, dels ved skriftlige eksaminer pr. opgave, dels i visse tilfælde ved mundtlig og skriftlig eksamen på timegrundlag. Som forholdene således var, mente man, at det ville være irrationelt at foretage en almindelig procentuel forhøjelse af de eksisterende vederlag. Man måtte snarere finde en sats, der for dette højt kvalificerede arbejde byggede på en passende timeløn, idet samtidig grundlaget for beregningen af censorhonorarerne ved de to universiteter og de højere læreanstalter reguleredes i overensstemmelse hermed, således at der foretoges en individuel undersøgelse af censorerne indenfor samtlige fag ved universiteternes og læreanstaltens eksaminer, der tog sigte på at vise, hvor lang tid den enkelte censor gennemsnitlig tog, hvorefter honoraret kunne fastsættes i overensstemmelse med den fælles timebetalingssats. Universiteterne og læreanstalterne erklærede sig for deres vedkommende indforstået med en ændring af censorhonorarerne på dette grundlag. Med hensyn til den timelønssats, som man mente burde være grundlæggende ved regulering af censorhonorarerne, standsede man ved satsen 10 kr. + honorartillæg. Man fandt, at det under hensyn til de vanskeligheder, der med de nuværende censorhonorarsatser havde været og stadig er særlig ved læreanstalterne med at få tilstrækkeligt kvalificerede personer til at påtage sig de byrdefulde censorhverv med den nuværende betaling, ikke ville være muligt at sætte grundtimesatsen til et lavere beløb end 10 kr. og hertil yde tillæg efter reglerne for tillæg til de på finansloven opførte honorarer. Til støtte for denne sats kan man også henvise til, at satsen er gennemført for censorerne ved den musikpædagogiske eksamen, jfr. undervisningsministeriets skrivelse af 30. december 1946, optaget i R.T. 1946—47, till. B. sp. 893—98. Når der i denne skrivelse til støtte for satsen 10 kr. + honorartillæg foruden til disse censorers høje musikalske kvalifikationer henvises til de gældende honorarer ved Københavns universitet, er dette, hvad den nu foretagne undersøgelse har vist, kun delvis rigtigt. Medens der ved skriftlig og mundtlig teologisk embedseksamen og ved skriftlig juridisk og statsvidenskabelig eksamen ydes et